

Warszawa, dnia 18 lipca 2018 r.

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI
DEPARTAMENT PRAWNY I POSTĘPOWAŃ PRZED
TRYBUNAŁEM KONSTITUCYJNYM

RCL.DPPTK.590.12/2018

INFORMACJA

o wyroku Trybunału Konstytucyjnego

z dnia 19 czerwca 2018 r.

sygn. akt SK 19/17¹⁾

I. Problem prawny.

W skardze konstytucyjnej z 17 lutego 2017 r. skarżący zwrócił się o stwierdzenie niekonstytucyjności § 13 ust. 2 pkt 9 w związku z § 32 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z 2015 r. poz. 1110, z późn. zm.). Zakwestionowany przepis rozporządzenia przewidywał obligatoryjne umieszczenie w orzeczeniu o stopniu niepełnosprawności symbolu przyczyny niepełnosprawności. W związku z powyższym niepełnosprawny okazując orzeczenie osobom trzecim, na przykład w ramach stosunku pracy, ujawniał przyczynę swojej niepełnosprawności. W ocenie skarżącego, rozporządzenie, jako akt prawa powszechnie obowiązującego, nie może stanowić samodzielnej podstawy ograniczenia w korzystaniu z konstytucyjnego prawa do prywatności (autonomii informacyjnej). Skarżący przywołał także argumenty za uznaniem, że obowiązek ujawnienia symbolu przyczyny niepełnosprawności w orzeczeniu jest sprzeczny z Konstytucją ze względu na naruszenie prawa do prywatności.

II. Wzorzec kontroli.

Art. 47 w związku z art. 51 ust. 1, 2 i 5 (prawo do prywatności) w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji (wymóg ustawowej formy ograniczeń w korzystaniu z konstytucyjnych wolności i praw).

---

¹⁾ sentencja ogłoszona w Dz. U. z dnia 27 czerwca 2018 r. pod poz. 1241

III. Treść orzeczenia.

§ 13 ust. 2 pkt 9 w związku z § 32 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z 2015 r. poz. 1110 oraz z 2017 r. poz. 1541) **jest niezgodny** z art. 47 oraz art. 51 ust. 1, 2 i 5 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

IV. Wskazówki dla prawodawcy.

Trybunał Konstytucyjny zauważył, że z treści upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia, w którym znalazły się zakwestionowane przepisy nie wynika, aby symbol przyczyny niepełnosprawności miał być ujawniony w treści orzeczenia. Ponieważ, w tej sytuacji, jedyną podstawą ingerencji w sferę prywatności były przepisy rozporządzenia, doszło do naruszenia zasady wyłączności ustawowej.

Ze względu na ograniczenie zakresem zaskarżenia, sentencja wyroku dotyczy wyłącznie § 32 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia, a zatem tylko jednego symbolu rodzaju choroby (02-P). Trybunał zwrócił jednak uwagę, że przyczyna stwierdzenia niekonstytucyjności odnosi się do wszystkich symboli oznaczających przyczynę niepełnosprawności. Ustawodawca, wykonując wyrok, powinien zatem w ustawie całościowo uregulować kwestię obowiązku zamieszczania danych wrażliwych w orzeczeniach o stopniu niepełnosprawności.

Trybunał, ze względów formalnych, nie odniósł się do zarzutu nadmiernej ingerencji w prawo do prywatności oskarżonego. Zasygnalizował jednak, że ocena konstytucyjności rozwiązania zbliżonego do tego zawartego w zakwestionowanych przepisach, gdyby znalazło się ono w ustawie, byłaby złożona. Możliwe jest bowiem wskazanie zarówno argumentów za jak i przeciw dopuszczalności przyjęcia podobnej regulacji. Ustawodawca powinien rozważyć je przed podjęciem decyzji o sposobie uregulowania kwestii umieszczenia symboli przyczyn niepełnosprawności w orzeczeniach o stopniu niepełnosprawności.

Piotr Ołdak
Wicedyrektor
Departamentu Prawnego i Postępowań przed
Trybunałem Konstytucyjnym
w Rządowym Centrum Legislacji

/-podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego
kwalifikowanego certyfikatu/